

Peter Koelewijn, De Hond Mist Je

De hond mist je
Nou jij er niet meer bent
Met zijn kop op zijn poten staart hij voor zich uit
Maar hij spitst steeds zijn oren bij elk geluid

Oh ja, de hond mist je
En t is of hij onderkent
Dat hij er niets aan kan doen dat jij bent weggegaan
En soms jankt hij zachtjes en kijkt me triest aan

De hond mist je
Hij is zo gehecht aan jou
Misschien duurt het een week, misschien nog langer
Want honden zijn erg trouw
Dat is alles wat ik zeggen wou

Tientallen keren al heb ik gedroomd
Dat ik je zei, hoeveel de hond je mist
Maar nooit nam ik tot nu de telefoon
Omdat het toch de halve waarheid is
Oh, had ik maar het lef om toe te geven
Dat ik precies kan weten hoe hij voelt
Oh, had ik maar het lef, al was het even
Jij zou dan weten wat er werd bedoeld

De hond mist je
Nou jij er niet meer bent
En ik woel wat met mijn vingers door zijn haar
En ik hoor hem bijna denken, deed zij dat maar

Ja, de hond mist je
En t is net of hij onderkent
Dat veel whisky voor een man het laatste middel is
Als hij juist heeft ingezien hoe hij zich heeft vergist

De hond mist je
En elke morgen vind ik hem nou
Op ons grote bed, aan het voeteneind
En t is of hij daar wacht op jou
Dat is alles wat ik zeggen wou

Tientallen keren al wou ik het kwijt
Maar iets weerhield me, was het trots of angst
Oh nee, t is zeker die onzekerheid
Dat het voor jou over is, maakt mij het bangst
Oh, kon mijn hart maar naar het jouwe seinen
Dan zou je weten wat ik werkelijk voel
Oh, was jij maar even heel dicht hier bij me
Dan kon ik zeggen wat ik echt bedoel, met

De hond mist je

De hond mist je
Hij is zo gehecht aan jou
Maar daar gaat het niet om, dat weet jij al lang
Want wat ik eigenlijk zeggen wou
Ja de hond mist je
En ik
Kan ook niet zonder jou